

Чужденецътъ ся исправи близу до одринѣтъ (каръолж) на коѣто ся виждаше млада една жена сладко заспала и въ неѣ бѣше ся загледалъ той.

Тласко вврляше часъ по часъ погледъ ту къмъ тѣхъ вѣтрѣ, ту къмъ скѣпоѣниѣтъ нареды (мобиѣ) които украсявахъ салонѣтъ и отворенѣтъ стаѣ.

Толкозъ богатство имаше изсыпано тамо, щото Тласко бы прѣдпочелъ да напусне всяко по пататѣкъ съгледателство, да отмѣкне отъ тамо колкѣто повече можеше скѣпоѣнины работы и да уѣейка.

Но зарѣчаніето на Гырджика можѣ и тозъ нѣтъ да надвѣ необузданното стремленіе на искусныйтъ мѣшенникъ и крадецъ, за да ся стѣрни за малко поне отъ силното си желаніе да обира, и да не остави работѣтъ за коѣто нарочно бѣше го пратилъ Гырджикѣтъ.

Свѣтлостѣта отъ свѣщѣтъ въ стаѣтъ като падаше на бѣлыѣтъ като алебастрѣ плени и на прѣкрасныйтъ образъ на сияѣтъ млада женѣ, прѣдставише ѣ блѣда нѣкакъ но и великолѣнна, както баснословныйтъ онѣзи лица на ноцныйѣ Русалкы, на които блѣстящето тѣло ся бляска и ся вѣстѣва въ водѣтъ на нѣкое езеро, което ся намѣрѣва въ дълбочиныѣтъ на нѣкоѣ сѣнчастѣ дѣбравѣ.

За много врѣме чужденецѣтъ стоеше правъ надъ неѣ и мълчаливъ, като да ся подвояваше да събуди заспалѣтъ онѣзи цвѣтуѣ младасть.

А Тласко въ нетѣрпеніе за това непомръдваніе и мълчаніе думаше на умѣтъ си: «Бѣсъ да вы тѣрти! Дѣ съмъ азъ? Какво правѣ? Едната си другыйтъ онѣмѣлъ, и още неможе да ся разнѣми единѣтъ, и още неможе да ся събуди другата, а пакъ азъ? Азъ да имамъ на прѣдѣ си на свѣтътъ богатството, да имамъ за другаръ и помощникъ единъ такѣвъ дебелъ губер, по коѣто могѣ да играѣ на рѣченицы и да мя неусѣтятъ, а да съмъ принуденъ да чакамъ какво ще ка-